

ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികൾ (വെളിപ്പാട് 11:3-6)

കഴിഞ്ഞ മൂന്നു പാഠങ്ങൾക്കായി, നാം ആറാമത്തെയും ഏഴാമത്തെയും കാഹളങ്ങൾക്കിടയിലെ ഇടവേളയെയും, കുഴപ്പങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ സഭ എന്തു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും നാം നോക്കുകയുണ്ടായി. ദൈവ ജനങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന രണ്ട് വെല്ലുവിളികളെ നാം ഊന്നി പറഞ്ഞിരുന്നു: (1) ദൈവവചനത്തെ അനുമോദിക്കുകയും വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക (10:1-11), (2) ആ വചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോരുത്തരും സ്വയം-പരിശോധിക്കുക (11:1, 2). ഈ അവതരണത്തിലും അടുത്തതിലും, നാം മൂന്നാമത് ഒരു വെല്ലുവിളി കാണും: (3) അനന്തരഫലമെന്നായാലും, ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുക.

രണ്ട് സാക്ഷികളെ കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് ഈ അവതരണത്തിലുള്ളത്. വെളിപ്പാടിന്റെ ആമുഖം പരിചയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, ഞാൻ രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ സംഭവം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, പുസ്തകത്തിലെ മൂന്നു തരത്തിലുള്ള വിജയ സന്ദേശത്തെ ചിത്രീകരിക്കുകയുണ്ടായി: (1) നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടം; (2) നന്മയുടെ സ്വർണ്ണമായ പരാജയം; (3) നന്മയുടെ അന്തിമ വിജയം.¹ ഇപ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷിയാകുവാനുള്ള അഞ്ചു വസ്തുതകൾ നിങ്ങൾ അറിയണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ അഞ്ചു വസ്തുതകൾ നിങ്ങൾ അറിയുകയാണെങ്കിൽ, അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്തുതന്നെയായാലും, നിങ്ങൾ ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ആദ്യത്തെ മൂന്നു വസ്തുതകൾ ഈ പാഠത്തിൽ എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവം നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തും (11:3, 4)

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ കുറിച്ച് “സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ,” നിങ്ങൾക്ക് ദൈവിക ദൗത്യബോധം ഉണ്ടായിരിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് ഈ ചിന്ത ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കണം: “ഞാൻ എവിടെ ആയിരിക്കുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും, എന്തു ചെയ്യുവാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കണം.”

നമ്മുടെ വേദഭാഗം ആരംഭിക്കുന്നത്, “ഞാൻ എന്റെ രണ്ടു സാക്ഷികൾക്കും അധികാരം കൊടുക്കും” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് (വാ. 3).² മൂന്നറിയിപ്പുകൂടാതെയാണ് ആ സാക്ഷികൾ വന്നത്. ആലയം അളക്കുവാൻ യോഹന്നാനോട് പറഞ്ഞ ഉടനെ ആ സാക്ഷികൾ വേദിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലേക്ക് വന്നു. അത് ഒരു പുതിയ രംഗമല്ല, മറിച്ച് മുൻപിലത്തേതിന്റെ തുടർച്ചയാണെന്ന് ഓർക്കുക. മുൻപിലുള്ള വാക്യങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, “ഉം” എന്നത് ഉപയോഗിച്ചാണ് വാക്യം 3 ആരംഭിക്കുന്നത്. യോഹന്നാനോട് അളക്കുവാൻ പറഞ്ഞ അതേ ശബ്ദം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

“ഞാൻ എന്റെ രണ്ടു സാക്ഷികൾക്ക് വരം നൽകുകയും അവർ പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്യും” (വാ. 3). (ഈ പാഠത്തിന്റെ അവസാനം വരുന്ന “രണ്ടു

സാക്ഷികൾ” എന്ന ചിത്രീകരണം നോക്കുക.) “പ്രവചിക്കുക” എന്നാൽ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി സംസാരിക്കുക എന്നർത്ഥം. “സാക്ഷി” എന്ന ക്രിയയുടെ അർത്ഥം നേരിട്ടു ലഭിക്കുന്ന അറിവ് ആദ്യം സാക്ഷീകരിക്കുക എന്നാണ് (11:7). മാർട്ടിൻ കിഡിൽ ചൂണ്ടി കാണിച്ചതുപോലെ. ഗ്രീക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്ത “സാക്ഷി” “എന്നാണ് നമുക്ക് കിട്ടിയത്, ഇംഗ്ലീഷിൽ അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.”³ അതിന്റെ മൂല വാക്കിൽനിന്നാണ് നമുക്ക് “മാർട്ടിർ” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വാക്ക് ലഭിക്കുന്നത്.

രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷീകരണത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നതെന്തായിരുന്നു എന്ന് വേദഭാഗം പറയുന്നില്ല, എന്നാൽ വെളിപ്പാട് പലപ്പോഴും “യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ” കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട് (1:2, 9; 12:17; 19:10; 20:4) - അതായത്, “തന്റെ [യേശുവിന്റെ] ജീവിതത്തിലെ സാക്ഷ്യവും, ഉപദേശവും, വചനം അല്ലെങ്കിൽ ദൈവവചനപ്രകാരമായിരുന്നു.”⁴ യേശു അറിയിച്ചതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നു ആ രണ്ട് സാക്ഷികളും സന്ദേശം അറിയിച്ചത്. അതിൽ സുവിശേഷവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു - എന്നാൽ അതിൽ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നവർക്ക് ശിക്ഷാവിധിയും സന്ദർഭം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട് (11:10).⁵ “വിശ്വസിക്കുകയും സ്നാനം ഏൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ രക്ഷിക്കപ്പെടും” എന്ന് യേശു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അതിനോട് ചേർത്ത് “വിശ്വസിക്കാത്തവർ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടും” എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു (മർക്കൊസ് 16:16; എഫെസ്യൻ 1:13).

ആ ശബ്ദം തുടർന്നു, “അവർ ആയിരത്തിയിരുന്നൂറ്റിയറുപത് ദിവസം പ്രവചിക്കും”⁶ (വാ. 3). നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ, “ആയിരത്തിയിരുന്നൂറ്റിയറുപതു” എന്ന സംഖ്യയുടെ ആലങ്കാരിക അർത്ഥം നാം കാണുകയുണ്ടായി. അത് നാൽപ്പത്തി-രണ്ട് മാസമാണ്, അതു തന്നെയാണ് 3 1/2 വർഷം എന്നതും. വെളിപ്പാടിൽ, “3 1/2” (ഏഴിന്റെ പകുതി) യുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ, പ്രയാസവും പരീക്ഷണവും നേരിടുമെങ്കിലും, നാളെ പ്രത്യാശയുണ്ടെന്ന് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.⁷ എങ്ങനെയായാലും, ഇപ്പോൾ, ജാതികൾ പ്രകാരത്തിലും നഗരത്തിലും ചവിട്ടുമെന്ന് പറഞ്ഞ അതേ കാലയളവു തന്നെയാണ് രണ്ട് സാക്ഷികൾ പ്രവചിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞ കാലയളവും എന്നു മനസിലാക്കുക (11:2). കുഴപ്പം നേരിട്ടപ്പോൾ, ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ഒളിപ്പിച്ചില്ല; ദൈവം തന്റെ സാക്ഷികളെ അയച്ചു.

ആ സാക്ഷികൾ “രട്ട് വസ്ത്രമാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്” (വാ. 3). “രട്ട്” പരുപരുത്ത വസ്ത്രമായിരുന്നു, സാധാരണ അത് മൂഗരോമത്താലാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്.⁸ പാപമോ നഷ്ടമോ സംഭവിച്ചതിന്റെ ദുഃഖം നിമിത്തമാണ് ആളുകൾ അത് ധരിച്ചിരുന്നത് (യെശയ്യാവ് 22:12; യിരെമ്യാവ് 4:8; യോനാ 3:5; മത്തായി 11:21), അത് പ്രവാചകന്മാർക്കുള്ള നിലവാരവുമായിരുന്നു (2 രാജാക്കന്മാർ 1:8; എൻഐവി; യെശയ്യാവ് 20:2; സെഖര്യാവ് 13:4; മത്തായി 3:4). പാപിക്ക് മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ യോജിച്ച വസ്ത്രമായിരുന്നു അത്. ദൈവജനത്തിന് ദൈവസന്ദേശം അറിയിക്കുവാനുള്ള പ്രയാസത്തെയാണ് അത് ആലങ്കാരികമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ലിയോൺ മോറിസ് പറഞ്ഞു, “രക്ഷക്കോ എതിർപ്പിനോ ... ആശ്വാസകരമായിരിക്കുന്ന സഭയ്ക്ക് ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.”⁹

വാക്യം 4-ൽ, ആ രണ്ട് സാക്ഷികളെ, “ഭൂമിയിൽ കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന രണ്ട് ഒലിവ് വൃക്ഷങ്ങളെ പോലെയും രണ്ട് നിലവിളക്കുകൾ പോലെയുമാണ്”¹⁰ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സെഖര്യാവിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു

ദ്ധരിച്ചിരുന്ന വേദഭാഗം ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പരിചയമുള്ളതായിരുന്നു:

“നീ എന്തു കാണുന്നു?” എന്ന് ചോദിച്ചതിന് ഞാൻ, “മുഴുവനും, പൊന്നുകൊണ്ടുള്ളൊരു വിളക്കും അതിന്റെ തലക്കൽ ഒരു കുടവും അതിന്മേൽ ഏഴ് വിളക്കും അതിന്റെ തലക്കല്ലുള്ള ഏഴു വിളക്കിനു ഏഴു കുഴലും അതിനരികെ കുടത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഒന്നും ഇടത്തുഭാഗത്ത് ഒന്നും ഇങ്ങനെ രണ്ട് ഒലിവുമരവും ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു” (സെഖര്യാവ് 4:2, 3).

“സർവ്വമുഖിയുടേയും കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന രണ്ട് അഭിഷിക്തന്മാരായി” സെഖര്യാവ് വിവരിച്ച രണ്ട് മരങ്ങളെ നാം തിരിച്ചറിയണം (സെഖര്യാവ് 4:14). അത് നാടുവാഴിയായിരുന്ന, സെരൂബാബേലിനെ കുറിച്ചും (സെഖര്യാവ് 4:6, 7), അവന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന പുരോഹിതനായ, യോശുവയെ കുറിച്ചും¹¹ ഉള്ളതാണെന്ന് പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (സെഖര്യാവ് 3:1; 6:11).

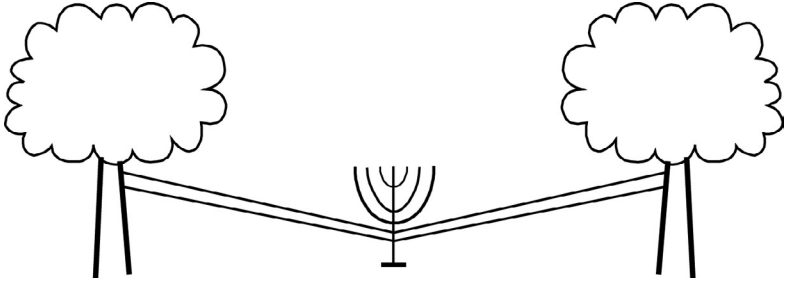
യെഖൊന്യാവിന്റെ പൗത്രനായിരുന്നു യോശുവ (1 ദിനവൃത്താന്തം 3:17-19), ആ രാജകീയ വംശാവലിയിൽനിന്നായിരുന്നു യേശു ജനിച്ചത് (മത്തായി 1:12, 13¹²; ലൂക്കൊസ് 3:27). ഒരു രാജ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ അവനായിരുന്നു ശരിക്കും രാജാവായിത്തീരുക എന്നാണ് പലരും വിചാരിക്കുന്നത്. രാജാക്കന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും “അഭിഷേകം” ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ രണ്ടു പേരും സെഖര്യാവ് 4:14 ലെ അഭിഷിക്തരായിരുന്നു (1 ശമുവേൽ 10:1; 16:12, 13; ലേവ്യാപുസ്തകം 8:12, 30). (“രാജാവും പുരോഹിതനും” എന്ന ചിന്ത നിങ്ങളുടെ മനസിൽ സൂക്ഷിക്കുക, അതിലേക്ക് നാം തിരിച്ചു വരും.)

ഏതാണ്ട് ബി. സി. 520-ൽ, ബാബേൽ പ്രവാസം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങി വന്നപ്പോഴായിരുന്നു¹³ സെരൂബാബേലും യോശുവയും ജീവിച്ചിരുന്നത്. മേദ്യരും പാർസികളും ബാബേൽ പിടിച്ചടക്കിയപ്പോൾ, അവർ പ്രവാസികളെ സ്വദേശത്തേക്ക് മടക്കി അയക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യം ഏതാണ്ട് 50,000 യെഹൂദന്മാർ (എസ്രാ 2:64, 65) സെരൂബാബേലിന്റേയും യോശുവയുടേയും നേതൃത്വത്തിൽ പാലസ്തീനിലേക്ക് മടങ്ങി വന്നു (ഹഗായി 1:1). അവർ മടങ്ങിവന്ന് എതിർപ്പുണ്ടാകുന്നതുവരെ ദൈവാലയം പുനർനിർമ്മിക്കുവാൻ തുടങ്ങി; പിന്നെ അവർ അതു നിർത്തി. പതിനഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഹഗായി, സെഖര്യാവ് എന്നീ പ്രവാചകന്മാരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് പണി പൂർത്തിയാക്കുവാൻ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു (എസ്രാ 5:1, 2¹⁴).

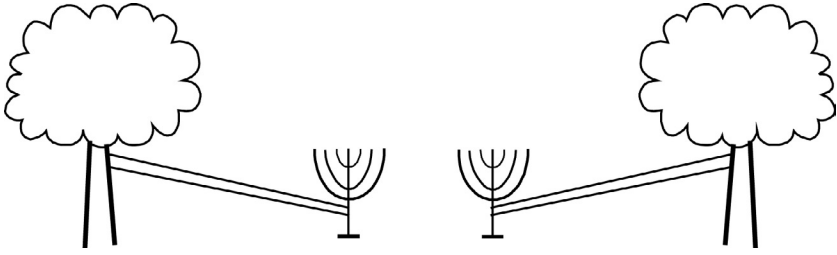
സെഖര്യാവ് 4 ലെ രണ്ട് ഒലിവ് മരങ്ങളുടേയും നിലവിളക്കുകളുടേയും ദർശനം, നാടുവാഴിക്ക് കൊടുത്ത ദൗത്യം ദൈവസഹായത്തോടെ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനായിരുന്നു. സെഖര്യാവ് 4:6 നോക്കുക: “സെരൂബാബേലിനോട് യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട് എന്തെന്നാൽ, ‘സൈന്യത്താലല്ല, ശക്തിയാലുമല്ല എന്റെ ആത്മാവിനാലത്രെ’ എന്ന് യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്.”

“അതുകൊണ്ട്” ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം “വെളിപ്പാട് 11 ലെ രണ്ട് സാക്ഷികൾ ആരായിരുന്നു? അവർ സെരൂബാബേലും യോശുവയും ആയിരുന്നോ?” രണ്ട് സാക്ഷികളെ കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയും തിരിച്ചറിയലും പിന്നീടാവാം, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, അവർ സെരൂബാബേലും യോശുവയും അല്ല എന്ന് ഊന്നിപ്പറയട്ടെ.

പഴയ നിയമ വാക്യങ്ങളിലെ “പിണയൽ” നോക്കുക, വെളിപ്പാടിൽ പറയുന്ന ചിലത് അതുപോലെയാണെങ്കിലും, അതു തന്നെയല്ല എന്ന് തിരിച്ചറിയുക. സെഖര്യാവിന്റെ ദർശനത്തിൽ, രണ്ട് ഒലിവ് മരങ്ങളും എണ്ണയോടുകൂടിയ ഒരു നിലവിളക്കുമായിരുന്നു:

യോഹന്നാന്റെ തർശനത്തിൽ രണ്ട് നിലവിളക്കുകളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്:¹⁵

അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് അവർ അക്ഷരികമായി സെരുബാബേലും യോശുവയും ആയിരുന്നില്ല എന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാം. മറിച്ച് സെരുബാബേലിനേയും യോശുവയേയും പോലെ അവർ ദൈവത്താൽ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവരും ശക്തീകരിച്ചവരുമായ പുരുഷന്മാരായിരുന്നു.

നിങ്ങൾ ദൈവവചനം അറിയിക്കുവാൻ പോകുമ്പോൾ, ദൈവം നിങ്ങളെ ദൗത്യനിർവ്വഹണം ഏൽപ്പിക്കുകയും നിങ്ങളെ ശക്തീകരിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന് അറിയണം. അപ്പൊസ്തലന്മാർ “സാക്ഷീകരിച്ചു” അതേ അർത്ഥത്തിലല്ല നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് (പ്രവൃത്തികൾ 1:8) - നിങ്ങൾ അവൻ ഉയർത്തപ്പെടുന്നതിന്റെ ദൃക്സാക്ഷിയല്ല (പ്രവൃത്തികൾ 1:22) - എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് “അവൻ തന്റെ വചനത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയ ആദ്യപരിജ്ഞാനവും” അവൻ ആ “ആദ്യ പരിജ്ഞാനത്താൽ” നിങ്ങളെ എങ്ങനെ അനുഗ്രഹിച്ചു എന്നുമുള്ള അറിവുണ്ട്. നിങ്ങൾ ദൈവശ്വാസിയെ പ്രവാചകനല്ല, എങ്കിലും ഈ കുഴപ്പം പിടിച്ച ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ വക്താവകാശം (മത്തായി 28:19, 20).

ദൈവം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോഴും ദൈവത്തിനു വേണ്ടി സംസാരിക്കുന്നവരെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. നമസ്കരിക്കുന്നവരെ അളന്ന്

സംരക്ഷിച്ചശേഷം (വെളിപ്പാട് 11:1, 2), സംരക്ഷണസ്ഥലത്ത് അവർ ഭയന്ന് ഒളിച്ചിട്ടില്ല. ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികളായതുകൊണ്ട് അവർ, നഗരം കീഴ്പ്പെടുത്തിയ ലോകത്തിലേക്ക് കർത്താവിന്റെ സന്ദേശം അറിയിക്കുവാൻ ധീരമായി മുൻപോട്ട് വന്നു (11:2 ഉം 11:8 മായി താരതമ്യം ചെയ്യുക), കുപ്പിക്കു പുറത്തുവരാത്ത ഉപ്പിന് ഒരു വില്യമിട്ടില്ല. അതുപോലെ തന്നെയാണ് തന്റെ വിശ്വാസം പങ്കിടാത്ത ക്രിസ്ത്യാനിയും.

... നിലനിൽക്കുന്നതിലധികമായി സഭയ്ക്ക് ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആ സാക്ഷികൾ ശക്തിയായി പ്രതിരോധിച്ചു സാക്ഷീകരിച്ചതുപോലെ, ലോകത്തുള്ള ആളുകളോട് വചനം സാക്ഷീകരിക്കുവാനാണ് അതിനെ ലോകത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇരുട്ട് അധികമാകുന്നോറും സഭകൾ വെളിച്ചമായതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചം സഭ മുഖാന്തരം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.¹⁶

നിങ്ങൾ സുവിശേഷം പങ്കിടുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലുള്ള പ്രധാനമായ ദൈവഹിതം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് നിങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുകയാണ് - അതിൽ ദൈവം പ്രസാദിക്കുകയും ചെയ്യും.

മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ വെറുത്തേക്കാം (11:5, 10)

നിർഭാഗ്യവശാൽ, നിങ്ങൾ ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യുന്നത് എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കണമെന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും നിങ്ങളുടെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കണമെന്നുമില്ല. ഞാൻ പഠിപ്പിച്ച് സ്നാനപ്പെടുത്തിയ ഒരു യുവാവിനെ ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. അയാൾ ഉൽസാഹത്തോടെ പുതുതായി-കണ്ടെത്തിയ വിശ്വാസം തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരോടും, കുടുംബാംഗങ്ങളോടും, സഹപ്രവർത്തകരോടും പങ്കിടുവാൻ തുടങ്ങി. ആളുകളുടെ നിഷേധ സ്വഭാവം കണ്ട ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ വിളറിയിൽ മുഖഭാവം ഇപ്പോഴും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയേണ്ട രണ്ടാമത്തെ സത്യം എന്തെന്നാൽ, ആളുകൾ നിങ്ങളെ എതിർക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം.

രണ്ട് സാക്ഷികളോടുള്ള ലോകത്തിന്റെ പ്രതികരണം, വാക്യം 5-ൽ പറയുന്നത് രണ്ട് പ്രാവശ്യം ആളുകൾ ആ “സാക്ഷികളെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു”¹⁷ എന്നാണ്. അവരെ “ഉപദ്രവിക്കുവാൻ” ശ്രമിച്ചവരെ “ശത്രുക്കൾ” എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നന്മയും തിന്മയും തമ്മിൽ എപ്പോഴും ഒരു പോരാട്ടമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അസത്യം എപ്പോഴും സത്യത്തെ എതിർക്കും.

ആളുകൾ സാക്ഷികളെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ കാരണം എന്തെന്ന് വാക്യം 10 പറയുന്നു: “രണ്ട് പ്രവാചകന്മാർ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു”. (എഫെസ്യർ 2:6) ആ വക്താക്കൾ അവരെ ദണ്ഡിപ്പിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തിലായിരുന്നില്ല പ്രസംഗിച്ചത്. അവരുടെ ഉദ്ദേശം ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു (റോമർ 1:16). കൂടാതെ, അവർ ദൈവവചനം അവതരിപ്പിച്ച രീതിയും പ്രകോപനമുണ്ടാക്കുന്നവിധത്തിലായിരുന്നില്ല, എന്നാൽ “സ്നേഹത്തിൽ സത്യം” സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു (എഫെസ്യർ 4:15). നിന്ദയായി സംസാരിക്കാതെ തന്നെ ആക്രമിക്കപ്പെടാം.

മറിച്ച്, ആ മനുഷ്യർ ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് സത്യത്താലായിരുന്നു. കാരണം സത്യം അവരെ അസ്വസ്ഥരാക്കി, കാരണം സത്യം അവരുടെ മനസാക്ഷികളെ

കുലുക്കി, സത്യം അവരുടെ ജീവിതത്തെ കുറ്റം വിധിച്ചു.¹⁸

ഇത്തരം “ദണ്ഡനങ്ങളെ” കുറിച്ച് തിരുവെഴുത്തിൽ ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്: ആഹാബ് രാജാവ് ഏലിയാവിനെ കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ അവനോട് പറഞ്ഞു, “ആർ ഇത്, യിസ്രായേലിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവനോ? എന്നു ചോദിച്ചു” (1 രാജാക്കന്മാർ 18:17). യിസ്രായേലിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയത് ആഹാബിന്റെ പാപങ്ങളായിരുന്നു; എന്നാൽ രാജാവിനു നോക്കിയപ്പോൾ, കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രവാചകനാണുണ്ടായിരുന്നത്.

ദുർന്നടപ്പുകാരനായിരുന്ന ഹെരോദാ രാജാവിന്റെ (ഹെരോഡിയുമായുള്ള അവന്റെ അവിഹിത വിവാഹം അടക്കം) കുറ്റം യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ തിരുവെഴുത്തിൽ സന്ദേശം ഹെരോഡിയെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു (മത്തായി 14:3; മർക്കൊസ് 6:17, 19, 22-24) - ഒരു താലത്തിൽ യോഹന്നാന്റെ തല കാണുന്നതുവരെ അവൾ അസ്വസ്ഥയായിരുന്നു.

യേശു പരീശന്മാരെ അവരുടെ പാരമ്പര്യപ്രകാരമുള്ള ജീവിതശൈലി കൊണ്ട് ദൈവനിയമങ്ങളെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തി “ദണ്ഡിപ്പിക്കുകയും” - അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്തു (മത്തായി 12:14; 15:12; 21:45). അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ സന്ദേശം ന്യായാധിപസഭയിലുള്ളവരെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു - ന്യായാധിപസഭയിൽ വെച്ച് സ്തൈഹാനോസിന്റെ വലിയ പ്രസംഗത്തിലും അതുണ്ടായി (പ്രവൃത്തികൾ 5:33; 7:54, 57, 58). പൗലൊസ് “നീതി, ഇന്ദ്രിയ-ജയം, വരുവാനുള്ള നീതി എന്നിവയെ കുറിച്ച് നാടുവാഴിയോട് സംസാരിച്ചപ്പോൾ, ഫേലിക്സ് ഭയപരവശനായി തീർന്നു” (പ്രവൃത്തികൾ 24:25).

തന്റെ പ്രസംഗം കൈക്കൊള്ളുന്നവർക്ക് അത് “ക്രിസ്തുവിന്റെ നറുമണം” ആയി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, അവന്റെ പ്രസംഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് അത്, “ജീവനിൽനിന്നു ജീവനിലേക്കുള്ള” “സൗരഭ്യവാസനയായിരുന്നു.” എന്നാൽ അതിനെ തള്ളിക്കളയുന്നവർക്ക് അവന്റെ വാക്കുകൾ “മരണത്തിൽ നിന്നു മരണത്തിലേക്കുള്ള ഒരു ഗന്ധം ആയിരുന്നു” (2 കൊരിന്ത്യർ 2:14-16). പൗലൊസിന്റെ വാക്കുകളെ യൂജിൻ പീറ്റേഴ്സൺ സമാന്തരപ്രയോഗം നടത്തിയത്: “... രക്ഷക്കുള്ള വഴി തിരിച്ചറിയുന്നവർ - തങ്ങളിൽ നിന്നു ദൈവത്തിലേക്ക് സുഗന്ധമാണ് എത്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നാശത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ, തങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് അളിഞ്ഞ ശവത്തിൽനിന്നുയരുന്ന ദുർഗന്ധമാണ്.”¹⁹

സത്യത്താൽ ആളുകൾ ദണ്ഡിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ആളുകൾ പ്രതികാരികളായി മാറും. “കടിയേറ്റ മനസാക്ഷി തിരിച്ചുകടിക്കും; പീഡനം ഏറ്റ മനസാക്ഷി തിരിച്ചു പീഡിപ്പിക്കും”.²⁰ ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയ കൽപന നാം അനുസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മോശമായ പെരുമാറ്റം നമുക്ക് ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ കഴിയും. യേശു ശിഷ്യന്മാരെ മുന്നറിയിച്ചു, “എന്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകെക്കും” (മത്തായി 10:22; മത്തായി 24:9; ലൂക്കൊസ് 21:17; യോഹന്നാൻ 16:33). “ക്രിസ്തുവിൽ ഭക്തിയോടെ ജീവിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർക്കെല്ലാം ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും” (2 തിമൊഥെയൊസ് 3:12).

“ദൈവസന്ദേശത്തോട് ലോകം എപ്പോഴും ശത്രുതയാണ് പുലർത്തിയിരുന്നത്” എന്ന്, റോബർട്ട് മൗൺസ് എഴുതി. എന്നിട്ട് കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു, ആ സത്യം നിമിത്തം “ആനുകാലിക സഭയിലുള്ളവർ, ദുഷ്ടത പെരുകിയിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ ആശ്വാസകരമായി ജീവിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.”²¹ തോമസ്

ടൊറാൻ അതേ നിരീക്ഷണം നടത്തിയിരിക്കുന്നു:

തങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടും നോക്കി ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭകൾ എന്തു കൊണ്ടാണ് ഇന്ന് വെറുതെയിരിക്കുന്നത്? ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ദുഷ്ടതയും കലക്കവും നിറഞ്ഞ ലോകത്തിൽ കുഴപ്പമില്ലാതെ ആശ്വാസപ്രദമായി കഴിയുന്നത്? നാം ദൈവവചനത്തോട് സത്യസന്ധത കാണിക്കാത്തതാണ് അതിന്റെ കാരണം.²²

നിങ്ങൾ ദൈവം പറയുന്നതു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അതിന് ചിലർ നിങ്ങളെ പകെക്കുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്.

ദൈവം നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കും (11:4-6)

മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചേക്കാം, പക്ഷെ നിങ്ങൾ ദൈവേഷ്ടത്തിലാണെങ്കിൽ, ദൈവം നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കും.²³

സംരക്ഷിക്കുവാനായിരുന്നു ദൈവജനത്തെ അളന്നത് (11:1, 2). വാക്യം 5-ൽ, കർത്താവിന്റെ ദൈവിക സംരക്ഷണത്തെ ആലങ്കാരിക വാക്കുകളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു: “ആരെങ്കിലും അവർക്ക് [രണ്ട് സാക്ഷികൾക്ക്] ദോഷം ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, അവരുടെ വായിൽനിന്നു തീ പുറപ്പെട്ട് അവരുടെ ശത്രുക്കളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. അവർക്ക് ദോഷം വരുത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ഇങ്ങനെ മരിക്കേണം.” ആ സാക്ഷികളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവൻ തന്നെ അവന്റെ നാശത്തിന് കാരണമാകും.

ഈ വാക്യം നമ്മെ അഹസ്യാവ് രാജാവ് വ്യഭനായ ഏലിയാ പ്രവാചകനെ പിടിക്കുവാൻ പടയാളികളെ അയച്ചപ്പോഴുണ്ടായ സംഭവമാണ് ഓർപ്പിക്കുന്നത്. ആകാശത്ത് നിന്നു തീ ഇറങ്ങി അവതുപേർക്ക് അധിപതിയായവനേയും അവന്റെ അമ്പത് ആളേയും ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു (2 രാജാക്കന്മാർ 1:10, 12). മൂന്നാമത്തെ അവതുപേർക്ക് അധിപതിയായവൻ ദൈവപുരുഷനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുവരെ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു.²⁴ എങ്ങനെയായാലും, ശ്രദ്ധിക്കുക, വെളിപ്പാട് 11:5 ലെ തീ വന്നത് ഏലിയാവിന്റെ കാലത്തേതുപോലെ ആകാശത്തുനിന്നായിരുന്നില്ല, പിന്നെയോ സാക്ഷികളുടെ വായിൽനിന്നായിരുന്നു. ആ അലങ്കാരപ്രയോഗം മറ്റൊരു പ്രവാചകനോട് ദൈവം പറഞ്ഞതിനോട് അടുത്തിരിക്കുന്നു: “നിങ്ങൾ ഈ വാക്ക് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്, ഇതാ, നിന്റെ വായിൽ എന്റെ വചനങ്ങളെ തീയും ഈ ജനത്തെ വിറകും ആക്കും.” (യിരെമ്യാവ് 5:14; എംഫസിസ് മൈൻ).²⁵ ആ രണ്ട് സാക്ഷികളുടെ സന്ദേശം “ലോകത്തെ കുറ്റംവിധിക്കുന്നതായിരുന്നു.”²⁶

തീ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവിന് പുറമെ, ആ സാക്ഷികൾക്ക്, “അവരുടെ പ്രവചനകാലത്ത്, മഴ പെയ്യാതെവണ്ണം ആകാശം അടച്ചുകളവാൻ അവർക്ക് അധികാരം ഉണ്ട്. വെള്ളത്തെ രക്തം ആക്കുവാനും. ഇച്ഛിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും സകല ബാധകൊണ്ടും ഭൂമിയെ ദണ്ഡിപ്പിപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ട്”²⁷ (വാ. 6).

നിങ്ങൾക്ക് ബൈബിൾ പരിചയമുണ്ടെങ്കിൽ, വാക്യം 6 വായിക്കുമ്പോൾ, മനസിലേക്ക് ഓടിവരുന്നത് മോശെയും ഏലിയാവും ആയിരിക്കും.²⁸ ഏലിയാവിന്റെ കാലത്ത് ആകാശം അടച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ 3 1/2 വർഷം മഴ പെയ്യാതിരുന്നതും വരൾച്ചയുമാണ് നമ്മുടെ മനസിലേക്ക് വരുന്നത് (ലൂക്കോസ് 4:25;

യാക്കോബ് 5:17). മോശെ ഫറവോനുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ, വെള്ളം രക്തമായി മാറ്റിയതും ഭൂമിയിൽ വിവിധ ബാധകളുണ്ടായതുമാണ് നമ്മെ ഓർപ്പിക്കുന്നത് (പുറപ്പാട് 7:17-20; 1 ശമുവേൽ 4:7, 8).

അതിനർത്ഥം ആ രണ്ടു സാക്ഷികൾ അക്ഷരികമായി മോശെയും ഏലിയാവും ആയിരുന്നു എന്നാണോ? ആവർത്തനപുസ്തകം 18:15, 18 ലേയും മലാഖി 4:5, 6 ലേയും വാഗ്ദാനങ്ങൾ പ്രകാരം മോശെയും ഏലിയാവും വ്യക്തികളായി മടങ്ങിവരും എന്ന് യെഹൂദന്മാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എങ്ങനെയായാലും, തിരുവെഴുത്ത് വളരെ വ്യക്തമാണ്, ഏലിയാവ് വരുമെന്നത്, യോഹന്നാൻ സ്നാനപക്കന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ നിറവേറി (മത്തായി 11:11-14; 17:11-13; ലൂക്കോസ് 1:13, 17), മോശെയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു പ്രവാചകൻ വരുമെന്ന പ്രവചനം യേശുവിൽ നിറവേറി (പ്രവൃത്തികൾ 3:19-26). ആ രണ്ട് സാക്ഷികൾ അക്ഷരികമായി സെരൂബാബേലും യോശുവയും അല്ല എന്നതുപോലെ തന്നെ അവർ അക്ഷരികമായി മോശെയും ഏലിയാവുമല്ല.²⁹

മറിച്ച്, ആ രണ്ട് സാക്ഷികൾ വന്നത് മോശെയുടേയും ഏലിയാവിന്റേയും “ആത്മാവിൽ ആയിരുന്നു” മോശെയേയും ഏലിയാവിനേയും ദൈവം നിയോഗിച്ചതുപോലെ അവരെയും ദൈവം നിയോഗിച്ചയച്ചതായിരുന്നു. മോശെയേയും ഏലിയാവിനേയും ദൈവം ശക്തീകരിച്ചതുപോലെ അവരേയും ദൈവം ശക്തീകരിച്ചു. ഏറ്റവും പ്രധാനം, അവർ മോശെയേയും ഏലിയാവിനേയും പോലെ വിജയിക്കുകയായിരുന്നു. മോശെയെ എതിർക്കുവാൻ ഫറവോനോ, ഏലിയാവിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ആഹാബ് രാജാവിനോ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം നിവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികളെ തടയുവാൻ - ഡൊമീഷൻ ചക്രവർത്തിക്കോ അല്ലെങ്കിൽ - ഭൂമിയിലെ മറ്റേതെങ്കിലും അധികാരത്തിനോ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

വെളിപ്പാട് 11:5, 6 ലെ ഭാഷ, അക്ഷരികമല്ല, ആലങ്കാരികമാണ് എന്ന് ആവർത്തിച്ച് പറയേണ്ടതാണ് എന്നു കരുതുന്നു. ക്രിസ്തീയ സാക്ഷികൾ - അന്ത്യരൂപങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ശക്തി ലഭിച്ച ആദ്യസഭയിലുണ്ടായിരുന്നവർ പോലും, അവരുടെ വായിൽ നിന്ന് തീ പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ, വരൾച്ച വരുത്തുകയോ, വെള്ളം രക്തമാക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ദൈവം അവരെ ശക്തീകരിച്ചു എന്നും - തന്റെ വചനം വിശ്വസ്തതയോടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവരെ അവൻ തുടർന്നും ശക്തീകരിക്കുമെന്നുമാണ് ആ അലങ്കാരങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇന്ന്, നമുക്ക് അന്ത്യരൂപത്തിലല്ല, പക്ഷെ ദൈവത്തിന് ഇപ്പോഴും “നാം ചോദിക്കുന്നതിലും നിന്നെക്കുന്നതിലും അത്യന്തം പരമായി ചെയ്യുവാൻ നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ശക്തിയാൽ കഴിയും” (എഫെസ്യർ 3:20).

ഇവിടെ ഞാൻ ഒരു അക്ഷമശബ്ദം കേൾക്കുന്നു, “നിങ്ങൾ ഇത് ദീർഘിപ്പിച്ചത് മതി, ആ രണ്ട് സാക്ഷികൾ അക്ഷരികമായി, സെരൂബാബേലും യോശുവയും, മോശെയും ഏലിയാവും അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആരാണു് അവർ?” അവരെ തിരിച്ചറിയുവാൻ, “എളുപ്പത്തിലുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളില്ല”³⁰ ആ “സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ ലിസ്റ്റിന് അവസാനവുമില്ല.”³¹

ആ സാക്ഷികൾ രണ്ട് അക്ഷരികവ്യക്തികളാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുവാൻ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും കാര്യമായ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്: കഴിഞ്ഞകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു വ്യക്തികളായിരുന്ന, പത്രോസും പൗലോസുമായി കാണുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചവരാണ് ചിലർ. വേറെ ചിലർ വർത്തമാനകാലത്തിലെ രണ്ട്

വ്യക്തികളെ (മതസംഘടനകളിലെ നേതാവും സഹായിയും രണ്ടു സാക്ഷികളായി അവർ കാണുന്നു). മറ്റു ചിലർ ആ രണ്ട് സാക്ഷികൾ ഭാവിയിൽവരുവാനിരിക്കുന്ന രണ്ട് വ്യക്തികളായി കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; ആയിരമാണ് വാഴ്ചക്കാർ പറയുന്നത് അവരുടെ സാങ്കല്പിക ഏഴുവർഷക്കാല പീഡനകാലത്ത് രണ്ട് അക്ഷരിക വ്യക്തികൾ എഴുന്നേൽക്കും അവരായിരിക്കും ആ സാക്ഷികൾ എന്നാണ്.

ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം, ആ വ്യാഖ്യാതാക്കളിലധികവും വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ച് അവരെ വ്യസനിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. വെളിപ്പാട് പുസ്തകം പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു കടങ്കഥയല്ല, പിന്നെയോ “വിശ്വസ്തർക്കുള്ള ജീവന്റേയും മരണത്തിന്റേയും സന്ദേശം”³² ആണ്.

തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനായി മരിക്കുവാൻ പോലും തയ്യാറായിരിക്കുന്നവർക്കായിരുന്നു യോഹന്നാൻ എഴുതിയത്; ... വാസ്തവത്തിൽ, അവൻ, ആ സമയത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരമായിട്ടായിരുന്നു, അവൻ എഴുതിയത്: “ചക്രവർത്തിയുടെ തുളച്ചുകയറുന്ന വാൾ സഭയിലേക്ക് ആണ്ടിറങ്ങുമ്പോൾ, എന്തു ചെയ്യും?”³³

ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ, ആ സാക്ഷികളെ അക്ഷരികമായ വ്യക്തികളായി കാണുന്നതിലെ മൗഢ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞതിനാൽ, അവർ ആലങ്കാരിക പ്രാധാന്യത്തിൽ ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നു - എന്നാൽ അവർ അതിലെ രണ്ട് അക്ഷരികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കേണം എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ അതിനെ രണ്ടു ഒത്തുചേരുന്ന അലങ്കാരപ്രയോഗമായി കാണുന്നു, ഉദാഹരണമായി, ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും, അല്ലെങ്കിൽ പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ മൂലകം ഇല്ലാതില്ല,³⁴ എന്നാൽ അർത്ഥം ഒരുപക്ഷേ അതിനേക്കാൾ ലളിതമായിരിക്കാം.

നിങ്ങളെ യോഹന്നാന്റെ വായനക്കാരിൽ ഒരാളായി കാണുക: രണ്ട് സാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം തികച്ചു (11:7). വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ സാക്ഷികരിക്കൽ നാം വായിച്ചില്ലേ? ഉവ്വ്: “ദൈവവചനവും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും നിമിത്തമായിരുന്നു” യോഹന്നാൻ പത്തൊമ്പത് ദ്വീപിലായിരുന്നത് (1:9; എഫ്.സി. മൈൻ; 1:2 നോക്കുക). യാഗപീഠത്തിൻകീഴിലുള്ള വിശുദ്ധന്മാർ, “ദൈവവചനം നിമിത്തവും തങ്ങൾ നിലനിർത്തിയ സാക്ഷ്യം നിമിത്തവും കൊല്ലപ്പെട്ടവരായിരുന്നു” (6:9; എഫ്.സി. മൈൻ). അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ, സർപ്പം (പിശാച്) “ദൈവകൽപന പ്രമാണിക്കുന്നവരും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരുമായി” വിശ്വസ്തക്രിസ്ത്യാനികളായി ജീവിക്കുന്നവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് നാം കാണും (12:17; എഫ്.സി. മൈൻ; 12:11 നോക്കുക). സാക്ഷികരിക്കൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചിലരുടെ മാത്രം കടമ ആയിരുന്നില്ല. അത് കർത്താവിന്റെ സഭയിലെ ഓരോ അംഗത്തിന്റേയും കടമയായിരുന്നു.

രണ്ടു സാക്ഷികളെ നിലവിലുണ്ടാക്കുകയായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു (വാ. 4). നാം നിലവിലുണ്ടാക്കുകയെ കുറിച്ച് വായിച്ചില്ലേ? ഉവ്വ്: “... ഏഴ് നിലവിലുണ്ടാക്കുകൾ ഏഴ് സഭകളാകുന്നു.” (1:20). സത്യവെളിച്ചം പിടിച്ചുകൊള്ളേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിലെ ഓരോ അവയവത്തിനുമുണ്ട് (മത്തായി 5:14-16; എഫ്.സി. മൈൻ 5:8; ഫിലിപ്പിയർ 2:15; 2 കൊരിന്ത്യർ 4:4, 6).

ആ രണ്ടു സാക്ഷികളെ പുരോഹിതനോടും രാജാവിനോടും താരതമ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (വാ. 4). (ആ ചിന്ത നിങ്ങളുടെ മനസിൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു.) ഏതെങ്കിലും പുരോഹിതന്മാരേയും രാജാക്കന്മാരേയും കുറിച്ച് നാം വായിച്ചോ? ഉവ്വ്: 1:6 ലും 5:10 ലും “തന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിന് നമ്മെ [അതായത് എല്ലാവരേയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും] രാജ്യവും³⁵ പുരോഹിതന്മാരുമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് വായിക്കുന്നു. നാം രാജകീയ പുരോഹിതവർഗ്ഗമാണ്.

ആളുകൾ ആ രണ്ടു സാക്ഷികളെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു (വാ. 5) സാക്ഷികരിച്ചവരെ ആളുകൾ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചത് നാം വായിച്ചില്ലേ? ഉവ്വ്: യോഹന്നാനെ നാടു കടത്തി (1:9). ആ സമയത്ത് സഭ ഉപദ്രവം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു (1:9; 2:9), കുഴപ്പങ്ങൾ പിന്നെയും വരുവാൻ തീർന്നു (2:10; 3:10; 7:14).

ഒരു നിമിഷത്തിനുശേഷം ആ രണ്ടു സാക്ഷികൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നതായി നാം കാണും (11:7). സാക്ഷികരിച്ചതുകൊണ്ട് ചിലർ കൊല്ലപ്പെട്ടതായി നാം വായിച്ചില്ലേ? ഉവ്വ്: അന്തിപ്പാസ് തന്റെ വിശ്വാസത്തിനായി കൊല്ലപ്പെട്ടു (2:13). “തങ്ങൾ നിലനിർത്തിയ സാക്ഷ്യം നിമിത്തമായി മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളും കൊല്ലപ്പെടുകയുണ്ടായി” (6:9). ഭാവിയിൽ കൂടുതൽ പേർ കൊല്ലപ്പെടുവാനിരിക്കുന്നു (6:11).

ഇവയെല്ലാം മനസിൽ സൂക്ഷിച്ച്, സന്ദേശത്തെ “ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കണ്ണാടിയിൽ കൂടെ നോക്കിയാൽ”³⁶ ആ സാക്ഷികൾ ആരാണെന്നായിരിക്കും യോഹന്നാന്റെ സമയത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിചാരിച്ചിരിക്കുക? അവരുടെ ഉള്ളിലേക്ക് ആദ്യം കടന്നുവരുന്നത് വിശ്വാസത്തിന് വേണ്ടി മരിച്ച അവരുടെ സ്നേഹിതന്മാരായിരിക്കും. പിന്നെ അവർ അതിനെ കുറിച്ച് തുടർച്ചയായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അത് അവരുടെ തന്നെ ഭാവിയാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കില്ലേ? ആ വേദഭാഗം വായിച്ചപ്പോൾ, ഓരോരുത്തരും കല്ലറയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് പരസ്പരം മന്ത്രിക്കുന്നത് എനിക്കു ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയും, “അത് നാമാണ്! അത് നാമാണ്!”

അഗ്നിപരീക്ഷ എന്ന ബാധയേൽക്കുവാനിരിക്കുന്ന വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്നവരെയാണ് ആ സാക്ഷികൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് എന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് - എല്ലാക്കാലത്തേയും വിശ്വസ്തരെ ആ സാക്ഷികൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നുകൂടെ ഞാൻ പറയട്ടെ - അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്തായാലും വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി നിൽക്കുന്ന എല്ലാവരും അതിൽ പെട്ടേക്കാം.

ആരെങ്കിലും തടസവാദം ഉന്നയിച്ചേക്കാം, “അവർ രണ്ടു പേർ മാത്രം ആയിരുന്നു - നൂറോ ആയിരമോ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് വിശ്വസ്തരായ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉൾപ്പെടുവാനിടയില്ല” വെളിപ്പാടിലെ സംഖ്യകളുടെ പ്രത്യേകതയനുസരിച്ച് “രണ്ട്” അക്ഷരികമല്ല ആലങ്കാരികമാണ്. ഒരു ആമുഖ പാഠത്തിൽ,³⁷ “രണ്ട് ” ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന സംഖ്യയാണെന്ന് നാം പറഞ്ഞു. (സഭാപ്രസംഗി 4:9-11.) പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും ഒരു കാര്യം ഉറപ്പാക്കുവാൻ ചുരുങ്ങിയത് രണ്ട് സാക്ഷികൾ വേണമായിരുന്നു (ആവർത്തനപുസ്തകം 17:6; 19:15; മത്തായി 18:16; 1 തിമൊഥെയോസ് 5:19). യേശു തന്റെ വേലക്കാരെ അയച്ചത് ഈരണ്ട് പേരായിട്ടായിരുന്നു (മർക്കൊസ് 6:7; ലൂക്കൊസ് 10:1); ഒരാളുടെ കുറവ്, മറ്റൊരാൾ നികത്തും.

നമ്മുടെ വേദഭാഗമായ വാക്യം 7 ലെ “രണ്ട്” അക്ഷരികമായി എടുക്കരുത്. “മൃഗം ... അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യും.” രണ്ട് വ്യക്തികളെ കൊല്ലുന്നത്

“ഒരു യുദ്ധമായി” കണക്കാക്കുകയില്ല. എന്നാൽ നൂറുകണക്കിനും ആയി രക്ഷണക്കിനും ആളുകളെ കൊല്ലുന്നത് യുദ്ധമായി കണക്കാക്കിയേക്കാം. “ദൈവകൽപന പ്രമാണിക്കുന്നവരും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരുമായ” എല്ലാവരോടും തിന്മയുടെ ശക്തി പോരാടും എന്നതിനാണ് അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ ഊന്നൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് (12:17).

മുൻപ് ഉദ്ധരിച്ച വാക്യത്തിലെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: “ദൈവകൽപനകൾ പ്രമാണിക്കുന്നവരും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരും - “രക്തസാക്ഷികൾ അല്ല,” എന്നാൽ “ദൈവകൽപനകൾ പ്രമാണിക്കുന്നവരും ... യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരും ആണ്” ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഞാൻ പറഞ്ഞ അടിസ്ഥാനസത്യത്തെ സമ്മതിക്കുന്നു, പക്ഷെ പിന്നീട് അവർ രക്തസാക്ഷികളിൽ അതിന്റെ പ്രായോഗികത ഒതുക്കി നിർത്തുകയാണ്. സഭാചരിത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച്, ഒരു രക്തസാക്ഷി വിശ്വാസത്തിന് വേണ്ടി മരിച്ചതുകൊണ്ട് - അവർ ജീവിതത്തിൽ മറ്റൊന്നു ചെയ്താലും അതിവിശുദ്ധനായി നേരിട്ട് സ്വർഗത്തിലേക്ക് പോകുന്നു എന്ന് പലരും വിശ്വസിക്കുവാനിടയായിട്ടുണ്ട്. എങ്ങനെയായാലും, വെളിപ്പാടിൽ ഊന്നൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് വിശ്വാസത്തിൽ മരിക്കുക എന്നതിനേക്കാൾ, വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി മരിക്കുവാൻ ഒരൂണുക എന്നതിനാണ് (2:10 നോക്കുക).

ദൈവം, തനിക്ക് വേണ്ടി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന തന്റെ എല്ലാ മക്കളോടും കൂടെ ഉണ്ടാവുകയും - അനന്തരഫലങ്ങളെന്തായാലും, സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഉപസംഹാരം

സാക്ഷീകരിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട അഞ്ചു വസ്തുതകൾ പറഞ്ഞാണ് നാം തുടങ്ങിയത്. ആദ്യത്തെ മൂന്നെണ്ണം നമുക്ക് ആവർത്തിക്കാം: (1) നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ സാക്ഷീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ദൈവം നിങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കും; (2) നിങ്ങൾ അവനെ സാക്ഷീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ വെറുത്തേക്കാം; (3) നിങ്ങൾ അവനെ സാക്ഷീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ദൈവം നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കും. അവസാനത്തെ രണ്ട് വസ്തുതകൾ നമുക്ക് അടുത്ത പാഠത്തിൽ നോക്കാം.

നാം അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ, നമുക്ക് ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു ആത്മശോധന നടത്താം. ആവശ്യമെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ജീവൻ ക്രിസ്തുവിന് വെച്ചുകൊടുപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഒരുക്കമാണോ? നിങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ സഭയിൽ അംഗമാണോ? നിങ്ങൾ ദൈവകൽപനകൾ പ്രമാണിക്കുന്നുവോ? “നിങ്ങൾ യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ള വ്യക്തിയാണോ?” നിങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങൾ “അതെ” എന്നാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ആ രണ്ടു സാക്ഷികൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മനോഹര സംഘത്തിലാണ്. നിങ്ങൾ വചനവുമായി പോകുമ്പോൾ, ദൈവം സെറുബാബേലിനോടും യേശുവയോടും, മോശെയോടും ഏലിയാവിനോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടാകും - ആളുകൾ (പ്രത്യേകിച്ച്) നിങ്ങളെ പകെക്കുമ്പോഴും അവൻ കൂടെയുണ്ടാകും. യേശു മഹത്തായ ആജ്ഞ ശിഷ്യന്മാർക്കുകൊടുത്തപ്പോഴും ഈ വാഗ്ദാനം നൽകി: “ഞാനോ ലോകാവസാനത്തോളം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും” (മത്തായി 28:20).³⁸

പ്രാസംഗികർക്കും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർക്കുമുള്ള കുറിപ്പുകൾ

വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ സന്ദേശത്തിന്റെ ആശയത്തിലേക്കു കടത്തി വിടുന്നതാണ് രണ്ട് സാക്ഷികളുടെ സംഭവം. നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സാക്ഷികളുടെ ചിത്രം വലുതാക്കി, ഒരു ബോർഡിലോ, കാർഡ്ബോർഡിലോ മറ്റോ വരച്ച് ഉപയോഗിക്കാം. ഒന്നാമത്തെ ചിത്രത്തിൽ വാക്യം 4 ലുള്ള ഒലിവ് മരങ്ങളുടേയും നിലവിലുള്ളുകളുടേയും സൂചന ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ വാക്യം 4 മുതൽ 6 വരെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഇരട്ടകളും കഴിഞ്ഞ കാലത്തിലെ സാക്ഷികരിച്ച ഇരട്ടകളും തമ്മിൽ താരതമ്യം നടത്താവുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ ചിന്തക്കായി ഇതാ ലളിതമായ ഒരു ചാർട്ട്:

കഴിഞ്ഞകാലത്തെ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികൾ

ആളുകൾ	ശക്തി	ഉദ്ദേശം
സെറുബാബേലും യോഗുവയും	ദൈവാത്മാവ്	ശക്തികരിച്ചു
ഏലിയാവും (ഏലീശയും)	വരൾച്ചയും തീയും	അജയ്യമായ
മോശെയും (അഹരോനും)	ബാധകൾ	ദണ്ഡിപ്പിക്കൽ

ഈ പാഠവും അടുത്തതും ചേർത്ത് ഒരൊറ്റ പാഠമാക്കാം.

അദ്ധ്യായം 11 നുള്ള മറ്റൊരു സമീപനം ഇതാ: “നിങ്ങൾക്ക് നല്ല ഒരു മനുഷ്യനെ തരം താഴ്ത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല”:

- എ. അവൻ ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യുമ്പോൾ (വാ. 3, 4)
- ബി. അവൻ വിജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ (വാ. 3-5)
- സി. അവൻ പരാജയപ്പെടുമെന്ന് തോന്നുമ്പോൾ (വാ. 6-10)
- ഡി. അവൻ വിട്ടുകളയുന്നില്ലെങ്കിൽ (വാ. 11-13)
 1. അവൻ വിജയിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും (അവൻ വീണ്ടും ഉണരും).
 2. ദൈവം നേടും (അവർ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും).

“വിജയം” എന്ന വിഷയത്തെ ആധാരമാക്കി മറ്റൊരു സമീപനം എടുക്കാം:

- എ. പ്രസംഗത്തിൽ വിജയം (സാക്ഷികൾ എല്ലാവരേയും പരിവർത്തനം ചെയ്തില്ലെങ്കിലും) (വാ. 3-6)
- ബി. പോരാട്ടത്തിൽ വിജയം (സാക്ഷികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടെങ്കിലും) (വാ. 7)
- സി. പരിഹാസത്തിൽ വിജയം (സാക്ഷികളെ തരംതാഴ്ത്തിയെങ്കി

ആ സംഭവത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും മദ്ധ്യത്തിലും അവസാനവും പരാജയമെന്നു തോന്നിയേക്കാം (“പുസ്തകം വിജയത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു”) അവസാനം വിജയിക്കുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന പോയിന്റാണ് ഈ സമീപനത്തിലുള്ളത്. നാം ദൈവം പറയുന്നതു ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ - അനന്തരഫലങ്ങൾ എന്തുതന്നെയായാലും നാം വിജയിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

കുറിപ്പുകൾ

¹വെളിപ്പാട്, 1 എന്ന പുസ്തകത്തിലെ “നാം ജയിച്ചിരിക്കയാൽ, ദൈവത്തിന് സ്തോത്രം” എന്ന പാഠം നോക്കുക. ²“അധികാരം” എന്നത് തർജ്ജിമക്കാർ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ്. മൂലഭാഷ പറയുന്നത്, “ഞാൻ എന്റെ സാക്ഷികൾക്ക് നൽകും” എന്നു മാത്രമാണ്. കെജെവി “ശക്തി” എന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു, ദൈവമാണ് നിയന്ത്രിക്കുന്നത് എന്നതിനാണ് ഊന്നൽ. ³മാർട്ടിൻ കിഡിൽ, ദ ദൈവലേഖൻ ഓഫ് സെന്റ്, ജോൺ, ദ മൊഫാറ്റ് ന്യൂടെസ്സുമെന്റ് കമെന്ററി (ന്യൂയോർക്ക്: ഹാർപ്പർ & ബ്രദേഴ്സ് പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1940), 194. ⁴ജെ. ഡബ്ലിയു. റോബർട്ട്സ്, ദ ദൈവലേഖൻ ടു ജോൺ (ദ അപോകാലിപ്സ്), ദ ലിവിങ്ങ് വേഡ് കമെന്ററി സീരീസ് (ആസ്റ്റിൻ, ടെക്സ്.: സീറ്റ് പബ്ലിഷിങ്ങ് കമ്പനി., 1974), 162. ⁵അതേ തരത്തിലുള്ള കുറ്റപ്പെടുത്തൽ നടത്തിയ ഉദാഹരണത്തിന്, 14:7, 9-11 നോക്കുക. ⁶സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തൽ ദിവസം-തോറും-ഉള്ളതാകയാൽ (11:2), ഇവിടത്തെ “മാസങ്ങൾ” എന്നതിന് പകരം “ദിവസങ്ങൾ” എന്നായിരിക്കണം എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ⁷വെളിപ്പാടിലെ 3 1/2 വർഷം എന്നു പറയുന്നത് (അതിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങളും) ആലങ്കാരികമാണെന്ന് ചിലർ നിഷേധിക്കുന്നു. ആ സംഖ്യ അക്ഷരികമായി എടുക്കണം എന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഈ ചർച്ചയിലുള്ള അസ്ഥിരത മെക്സിഗിന്റെ, “അപ്പൊസ്റ്റിക്സ്, 1: ദ ക്രോണോളജി ഓഫ് ദ മിസ്സിയോൻ വ്യൂ,” ദ ബുക്ക് ഓഫ് ദൈവലേഖൻ. ദ ലൂക്കിങ്ങ് ഇൻടു ദ ബൈബിൾ സീരീസ് (ലബ്ബക്, ടെക്സ്.: ഇന്റർനാഷണൽ ബിബിളിക്കൽ റിസോഴ്സസ്, 1976), 347-54. ⁸നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത് ചാക്കുണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്തു ചിത്രീകരണത്തിന് ഉപയോഗിക്കാം. അമേരിക്കയിൽ ധാന്യം നിറക്കുവാനുള്ള ചാക്കുണ്ടാക്കുന്നത്, ബർലാപുകൊണ്ടാണ്. ⁹ലിയോൺ മോറിസ്, ദൈവലേഖൻ, റെവ. എഡി., ദ ടെൻഡേൽ ന്യൂടെസ്സുമെന്റ് കമെന്ററി (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. ഏഡ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ്ങ് കമ്പനി., 1987), 144. ¹⁰“ഭൂമിയുടെ കർത്താവ്” എന്ന പ്രയോഗം അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അവൻ സകലത്തെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു എന്നാണ്. “അവന്റെ സന്നിധിയിൽ” നിൽക്കുന്നത് അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാനാണ്.

¹¹മോശെക്ക് ശേഷം യിസ്രായേലിനെ വാഗ്ദാനദേശത്തേക്ക് നയിച്ച യോശുവ അല്ല, ഈ യോശുവ വേറെയാണ്. ¹²യേശുവിന്റെ വംശാവലി കെജെവിയിൽ സ്പെല്ലിങ്ങ് വേറെയാണ്, “ജെഖൊ ന്യാസ്” എന്നും “സെരോബാബേൽ” എന്നുമാണ്. ¹³ഈ മടങ്ങിവരവിനെ കുറിച്ചാണ് എസ്രാ 2 മുതൽ 6 വരെ പറയുന്നത്. ഹഗായിയുടെ പുസ്തകവും നോക്കുക. ¹⁴“യോശുവയെ” “യേശുവ” ആയിട്ടാണ് എസ്രാ പറയുന്നത്. “യോശുവ” യുടെ മറ്റൊരു സ്പെല്ലിങ്ങ് ആണ് “യേശുവ.” ¹⁵രണ്ട് ദർശനങ്ങളിലുമുള്ള മറ്റൊരു വ്യത്യാസം, സെഖര്യാവിന്റെ ദർശനത്തിൽ, നാടുവാഴിയും പുരോഹിതനും ഒലിവ് മരങ്ങളായിരുന്നു, എന്നാൽ നിലവിളക്ക്

ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം ആയിരുന്നു (സെഖര്യാവ് 4:1-6, 11-14). യോഹന്നാന്റെ ദർശനത്തിൽ, രണ്ടു സാക്ഷികളും മരങ്ങളും നിലവിലുള്ളുകൊണ്ടാണ്. ¹⁶ജി. ആർ. ബീസ്റ്റോ-മുറേ. *ദ ബുക്ക് ഓഫ് റെവലേഷൻ*, ദ ന്യൂ സെഞ്ചൂറി ബൈബിൾ കമെന്ററി സീരീസ് (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. ഫ്രഡ് മാൻസ് പബ്ലിഷിങ്ങ് കമ്പനി., 1974), 181. ¹⁷വാക്യം 5-ൽ “ഇഹ്” എന്നുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് “വെൻ” എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്. ¹⁸ഭൂതം ബാധിച്ച വെട്ടുക്കിളികളെ കുറിച്ച് നാം പഠിച്ചപ്പോൾ മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള ദണ്ഡനത്തെ നാം കാണുകയുണ്ടായി (9:3, 5). ദണ്ഡനം പാപിക്ക് പാപത്തിന്റെ ഫലമായി ലഭിക്കുന്നതാണ്. വചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന ദണ്ഡനം വേറെയാണ്, എന്നാൽ അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. പാപത്തിന്റെ ഫലമായി വ്രണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് ചിലപ്പോൾ, അവർ ചെയ്യുന്നത് ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടമല്ല, അവർ അങ്ങനെ ജീവിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്ന് കേൾക്കുന്നത് അവരെ കോപാകുലരാക്കുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ¹⁹യൂജിൻ എച്ച്. പീറ്റേഴ്സൺ, *ദ മെസേജ്. ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ് വിത്ത് സാം ആന്റ് പ്രോവെർബ്സ്* (കൊളൊറാഡോ സ്പ്രിങ്സ്, കൊളോ.: ന്യൂപ്രസ്, പബ്ലിഷിങ്ങ് ഗ്രൂപ്പ്, 1995), 441. ²⁰മിയർ പേൾമാൻ, *വിൻഡോസ് ഇൻടു ദ ഫുച്ചർ: ഡിവോഷണൽ സ്റ്റഡീസ് ഇൻ ദ ബുക്ക് ഓഫ് റെവലേഷൻ* (കൊളൊറാഡോ സ്പ്രിങ്സ്, മോ.: ഗോസ്പെൽ പബ്ലിഷിങ്ങ് ഹൗസ്, 1941), 96.

²¹റോബർട്ട് മൗൺസ്, *ദ ബുക്ക് ഓഫ് റെവലേഷൻ*, ദ ഇന്റർനാഷണൽ കമെന്ററി ഓൺ ദ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ് സീരീസ് (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. ഫ്രഡ് മാൻസ് പബ്ലിഷിങ്ങ് കമ്പനി., 1977), 227. ²²തോമസ് എഫ്. ടോററൻസ്, *ദ അപോ കാലിഫ്സ് ടുഡേ* (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ഡബ്ലിയു.എം. ബി. ഫ്രഡ് മാൻസ് പബ്ലിഷിങ്ങ് കമ്പനി., 1959), 70. ²³നാം ആവർത്തിച്ച് ഊന്നി പറഞ്ഞതുപോലെ, ദൈവം നമ്മെ എല്ലാ വഴികളിലും കാക്കുകയില്ല. അപ്പോഴും നമുക്ക് രോഗവും മരണവും ഉണ്ടാവാം, എന്നാൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതിനെ ദൈവം കാക്കും: ആത്മാവിനെ അവൻ കാക്കും. ²⁴കർത്താവിൽനിന്ന് ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നി വരുന്നത് മോശെയുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു (സംഖ്യാപുസ്തകം 16:35). ²⁵ഇവിടത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിലുക്കൊന്ന് 9:54-56 ലേൽ വൈപരീത്യമാകുന്നില്ല, അവിടെ യാക്കോബും യോഹന്നാനും ആകാശത്തുനിന്ന് തീ ഇറക്കി മനുഷ്യരെ കൊല്ലുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ യേശു അവരെ ശാസിക്കുകയായിരുന്നു. വെളിപ്പാട് 11 ലെ മരണം സുവിശേഷം അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാലുള്ള ആത്മിക മരണമാണ്. ²⁶ജി. ബി. കെയിഡ്, *എ കമെന്ററി ഓൺ ദ ബുക്ക് ഓഫ് റെവലേഷൻ ഓഫ് സെന്റ് ജോൺ ദ ഡിവൈൻ* (ലണ്ടൻ: ആഡം & ചാൾസ് ബ്ലാക്ക്, 1966), 137. നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ, ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശത്തിന് ഇന്നും ശക്തിയുണ്ട് എന്നും പറയാം (പ്രവൃത്തികൾ 2:37; റോമർ 1:16; എബ്രായർ 4:12). ²⁷“അവർ ഇരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം” എന്നതുകൊണ്ട് അവർക്ക് തോന്നുന്നതുപോലെ ശിക്ഷിക്കാമെന്ന് കരുതരുത്. എപ്പോഴെല്ലാം *ആവശ്യമാണോ* അപ്പോഴെല്ലാം അവർക്ക് അതിനു കഴിഞ്ഞു എന്നർത്ഥം. ²⁸മോശെയെയും ഏലിയാവിനേയും ജോഡികളായി പറയുമ്പോൾ പല എഴുത്തുകാരും മറുപമലയിൽ അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതും ഓർമ്മിക്കുന്നു (മത്തായി 17:3). ²⁹അവരുടെ കർത്താവ് [അതായത്, രണ്ട് സാക്ഷികളുടെ കർത്താവ്] ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു എന്നു പറയുന്നതിനാൽ, അവർ മോശെയോ ഏലിയാവോ, സെരൂബാബേലോ യേശുവയോ ആയിരുന്നില്ല - അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തം. ³⁰മോറിസ്, 143.

³¹മൗൺസ്, 223 എൻ. ³²കിഡിൽ, 193. ³³ഇബിഡ്. ³⁴മോശെ ന്യായപ്രമാണത്തെയും ഏലിയാവ് പ്രവാചകന്മാരെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്നും, ന്യായപ്രമാ

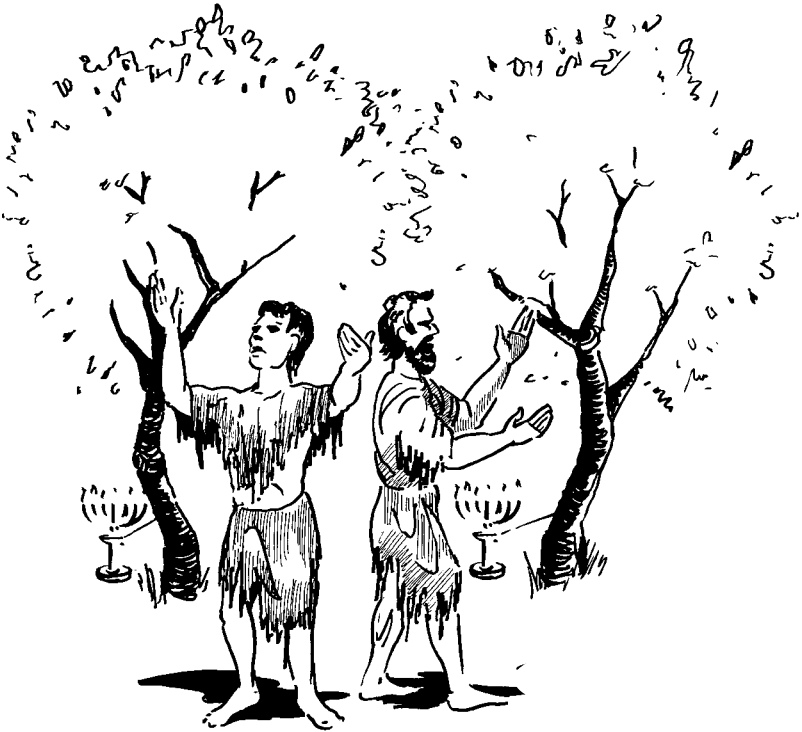
ണവും പ്രവാചകന്മാരും യേശുവിനെ സാക്ഷീകരിക്കുന്നു എന്നും പല എഴുത്തുകാർ പറയുന്നുണ്ട് (ലൂക്കോസ് 24:44; യോഹന്നാൻ 5:39). പുതിയനിയമ എഴുത്തുകളും യേശുവിനെ കുറിച്ച് സാക്ഷീകരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് വേറെ ചിലർ ഊന്നി പറയുന്നത് (യോഹന്നാൻ 20:30, 31). ³⁵കെജെവിയിൽ “കിങ്ങ്സ്” എന്നാണ്. ³⁶ഡബ്ലി. യുബി. വെസ്റ്റ് ജൂനിയേഴ്സ് ബുക്ക് ഓൺ റെവലേഷൻ ഈസ് ടൈറ്റിൽഡ് റെവലേഷൻ (തു ഫസ്റ്റ് സെഞ്ചൂറി ഗ്ലാസസ്, എഡി., ബോബ് റിച്ചാർഡ് (നാഷണലേ: ഗോസ്പെൽ അഡ്വക്കേറ്റ് കമ്പനി., 1997), 85. ³⁷വെളിപ്പാട്, 1 എന്ന പുസ്തകത്തിലെ “ഇവിടെ, ഇതാ സർപ്പം” എന്ന പാഠം നോക്കുക. ³⁸നിങ്ങൾ ഇത് ഒരു പ്രസംഗത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, എങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യാനികളായി തീരാമെന്ന് ശ്രോതാക്കളോടും (മർക്കോസ് 16:16; പ്രവൃത്തികൾ 2:38; ഗലാത്യർ 3:26, 27), തെറ്റിപ്പോയ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് എങ്ങനെ മടങ്ങിവരാമെന്നും പറയുക (പ്രവൃത്തികൾ 8:22; യാക്കോബ് 5:16; 1 യോഹന്നാൻ 1:9).

ചർച്ചക്കും പുനരവലോകനത്തിനുമുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

1. പാഠമനുസരിച്ച്, ഏതെല്ലാം മൂന്നു വെല്ലുവിളികളാണ് ആറാമത്തെയും ഏഴാമത്തേയും കാഹളത്തിനിടക്ക് സഭയ്ക്ക് നൽകിയത്?
2. വെളിപ്പാടിയിലെ മൂന്നു സന്ദേശങ്ങൾ അവലോകനം നടത്തുക. ഇത് രണ്ട് സാക്ഷികളുമായി എങ്ങനെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു?
3. പാഠമനുസരിച്ച്, സാക്ഷീകരിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് ആദ്യം അറിയേണ്ടവസ്തുത എന്താണ്?
4. “സാക്ഷി” എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം എന്ത്? നാം യേശുവിന്റെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചില്ല, എങ്കിലും ഇപ്പോൾ നമുക്ക് സാക്ഷികളാകുവാൻ കഴിയുമോ? ഗ്രീക്കിൽനിന്ന് സാക്ഷി എന്നതിന് എന്ത് “രൂക്ഷമായ” ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചത്?
5. “3 1/2” എന്ന ആലങ്കാരിക സംഖ്യയുടെ അടിസ്ഥാന അർത്ഥം പറയുക. വെളിപ്പാടിൽ “3 1/2” യുടെ മറ്റു വകഭേദങ്ങളുള്ളത് പറയുക.
6. എന്താണ് “ചാക്ക് വസ്ത്രം”? ബൈബിൾ കാലയളവിൽ ചിലപ്പോൾ അത് ഉപയോഗിച്ചതെന്തിന്? നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത് ചാക്കുണ്ടാക്കുവാൻ എന്ത് വസ്തുവാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്?
7. സെരുബാബേലിന്റെയും യോശുവയുടേയും വിവരണങ്ങൾ പറയുക. ഏതുവിധത്തിലാണ് ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷികൾ അവരെ പോലെ ആകുന്നത്?
8. പാഠമനുസരിച്ച്, സാക്ഷീകരിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾ അറിയേണ്ട രണ്ടാമത്തെ വസ്തുത എന്താണ്?
9. നിങ്ങൾ സുവിശേഷം മറ്റുള്ളവരോട് പങ്കിടുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ ശ്രമത്തെ എല്ലാവരും അനുഭവിക്കുമോ? നിങ്ങൾ സഹായിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചവർ എപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങളെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?
10. ഏതർത്ഥത്തിലാണ് സുവിശേഷം (സുവാർത്ത) നഷ്ടപ്പെട്ട ചിലരെ വേദനിപ്പിക്കുന്നത്?
11. പാഠമനുസരിച്ച്, സാക്ഷീകരിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾ അറിയേണ്ട മൂന്നാമത്തെ വസ്തുത എന്താണ്?
12. വിശ്വസ്തരായ ദൈവമക്കളെ അവൻ എങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കും

മെന്നും എങ്ങനെയായാൽ സംരക്ഷിക്കുകയില്ല എന്നും വിവരിക്കുക.

13. ഇന്നു സാക്ഷീകരിക്കുന്നവർ ഏതു വിധത്തിലാണ് മോശെയെയും ഏലിയാവിനെയും പോലെ ആകുന്നത്?
14. പാഠമനുസരിച്ച്, ആ രണ്ടു സാക്ഷികൾ ആരെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്? നിങ്ങളിതിനോട് യോജിക്കുന്നുവോ അതോ വിധോജിക്കുന്നുവോ? എന്തുകൊണ്ട്?
15. നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന എല്ലാവരോടും “സാക്ഷീകരിക്കുവാൻ” നിങ്ങൾ ഒരുക്കമാണോ?

രണ്ടു സാക്ഷികൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു (11:3-6)